

Οι άνεμοι της Αυγής

Αναφέρθηκε ήδη ότι η Ηώς γέννησε του Αστραίου παιδιά τον Βοριά, τον Νοτιά και τον Ζέφυρο (τον δυτικό άνεμο). Αυτή είναι η εκδοχή του Ησίοδου. Κατά τον Όμηρο, υπήρχε και τέταρτος αδελφός, ο Εύρος (ο νοτιοανατολικός άνεμος, ο σιρόκος). Συναγωνιζόταν με τον αδελφό του, τον Νοτιά, ποιος θα φυσήξει πιο δυνατά και τότε γινόταν μεγάλο κακό: «... παραβγαίνουν ο Εύρος και ο Νοτιάς μέσα στα φαράγγια του βουνού, ποιος να σείσει τα πυκνά δάση, βαλανιδιές και μελιές και κρانيές με την γυαλιστερή φλούδα, που χτυπούν η μια πάνω στην άλλη τα μακριά κλαδιά τους με φοβερό βουητό, και με πάταγο σπάζουν...», περιγράφει ο Όμηρος στην Ιλιάδα (Π 765 – 769).

Ο Βοριάς διέτρεχε όλη τη χώρα φυσώντας παγωμένος. Στην Αττική, στις όχθες του Ιλισού, μια παρέα κοριτσιών έπαιζε μαζεύοντας λουλούδια. Η πιο όμορφη κι αρχοντική τράβηξε την προσοχή του. Έμαθε πως ήταν η Ωρείθια: Νεράιδα των βουνών που πια λογιζόταν ως κόρη του Ερεχθέα (άρχοντα της Αθήνας και ιδρυτή των Παναθηναίων) και της Πραξιθέας, κόρης της Διογένειας, που είχε πατέρα τον Κηφισό ποταμό.

Ο Βοριάς έβαλε τα καλά του κι εμφανίστηκε στον Ερεχθέα, ζητώντας επίσημα το χέρι της κόρης του. Για κάποιους λόγους, ο άρχοντας εχθρευόταν καθένα που κατέβαινε από τον παγωμένο Βορρά. Αρνήθηκε. Ο Βοριάς την έκλεψε.

Βοριάς και Ωρείθια γύρισαν μαζί στη Θράκη κι απέκτησαν τρεις γιους: Τους Βορεάδες Ζήτη και Κάλαϊ, που μετείχαν στην Αργοναυτική εκστρατεία, και τον Αίμο. Σύμφωνα όμως με άλλη εκδοχή, απέκτησαν γιους τους Βορεάδες Ζήτη και Κάλαϊ που είχαν φτερά στα ποδάρια και κόρες την Χιόνη, αργότερα ερωμένη του Ποσειδώνα, και την Κλεοπάτρα, που έμελλε να παντρευτεί τον Φινέα.

Όταν στην Τροία βασιλευε ο Εριχθόνιος, γιος του Δάρδανου και της Βάτειας, περίφημος για τα πλούτη του και τα σπουδαία κοπάδια του, ο Βοριάς πέρασε από εκεί, είδε τις όμορφες φοράδες κι ερωτεύτηκε δώδεκα από αυτές. Μεταμορφώθηκε σε όμορφο άλογο με μαύρη χαιτή και πλάγιασε μαζί τους στη σειρά. Του γέννησαν δώδεκα αλογάκια που, κατά πως περιγράφει ο Όμηρος στην Ιλιάδα (Υ 225 κ.ε.), κάλπαζαν με τόση χάρη ώστε περνώντας

από τα χωράφια δεν έσπαζαν τα στάχια, ενώ μπορούσαν να κινούνται πάνω στην επιφάνεια της θάλασσας.

Γιους άλογα απέκτησε κι ο Ζέφυρος. Αυτός από την Άρπυια Ποδάργη (στα πόδια γρήγορη): Ήταν ο Ξάνθος και ο Βαλίας, τα φτερωτά άλογα του Αχιλλέα, όπως λέει ο Όμηρος στην Ιλιάδα (Π 148 κ.ε.).

Ο Ζέφυρος ερωτεύτηκε και τον όμορφο Υάκινθο, γιο του βασιλιά της Σπάρτης, Αμύκλα, και της Διομήδης (ή του Πιερου και της Μούσας Κλειώς). Τον άρπαξε και τον πήρε κοντά του αλλά διαπίστωσε ότι ο νεαρός προτιμούσε τον Απόλλωνα που επίσης τον ήθελε. Κατά μια εκδοχή, Απόλλωνας και Υάκινθος ανταγωνίζονταν στην δισκοβολία, όταν, κατά λάθος, ο θεός έριξε τον δίσκο πάνω στον νεαρό και τον σκότωσε. Υπήρχαν όμως πολλοί που βεβαίωναν ότι αυτό ήταν εσκεμμένη δουλειά του Ζέφυρου. Χολωμένος που ο Υάκινθος προτιμούσε τον Απόλλωνα, φύσηξε την κατάλληλη στιγμή κι έκανε να λοξοδρομήσει ο δίσκος και να χτυπήσει θανάσιμα τον όμορφο νέο. Εκεί, όπου αυτός έπεσε νεκρός, ο Απόλλωνας έκανε να φυτρώσουν οι υάκινθοι, τα όμορφα λουλούδια που ο λαός ονομάζει ζουμπούλια.

Όμως, όλα τα ανοιξιάτικα λουλούδια είναι παιδιά του Ζέφυρου. Γεννήθηκαν όταν ο δυτικός άνεμος έσμιξε ερωτικά με την Φλώρα (την Χλωρίδα).

(τελευταία επεξεργασία, 7 Οκτωβρίου 2020)